

VITA is een verkorting van EVITA, koosvorm van EVA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Hebreeuwse naam: 'leven'; 'levengeefster', 'moeder', 'vrouw' of 'moeder van alle volken'
- 2] er zijn bij de Noord-Nederlandse varianten ook andere herleidingen mogelijk:
ze zouden bijvoorbeeld een verkorting kunnen bevatten van Germaanse namen die met 'ever-' begonnen (bv. Everdina enz.).

*

Bijzonderheden

De naam Evita kreeg halverwege de 20e eeuw bekendheid door Evita Peron, de vrouw van dictator Peron van Argentinië. Over haar componeerde in de 70-er jaren van de 20e eeuw Andrew Lloyd Webber de musical 'Evita'. Daaruit werd vooral de song 'Don't cry for me, Argentina' beroemd.

De naam **Vita** kan ook teruggaan op het Latijnse woord voor 'leven'.

*

Eva; met Adam stam-ouder van alle mensen; † **ca 3500 v.Chr.?**. Volgens de bijbel heeft God in den beginne de wereld geschapen en al wat er op is. Als hoogtepunt en sluitstuk schiep Hij de mens. Naar zijn beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

De man kreeg de naam Adam; de vrouw Eva. Of zij nu echt bestaan hebben of symbolisch bedoeld zijn voor alle mensen, in hun lotgevallen weerspiegelt zich het levensgeheim van alle mensen.

*

De mensen zijn eigenlijk, in principe - de bijbel zegt 'in den beginne' - goed en gaaf. Dat is het allereerste wat er over de mensen wordt verteld. Maar mensen maken fouten; willen proeven van goed en van kwaad. En vanaf dat moment zullen ze merken, dat ze nooit meer de oude zijn; het goed én kwaad zit met ze verweven; onlosmakelijk.

In het verhaal van Adam en Eva wordt verteld hoe ze plukken en eten van de vrucht van de Boom van de kennis van goed en kwaad.

De oorspronkelijke harmonie met God, met elkaar en met de aarde is verstoord en gebroken. Het paradijs is een verloren paradijs geworden. De schrijver van het verhaal schuift alle nare dingen in het leven onder de gevolgen van die zondeval: voor de aarde en heel de natuur, dat zij vaak weerbarstig is, en zich tegen de mensen keert; voor de man het werken in het zweet van zijn aangezicht; voor de vrouw het baren van kinderen onder hevige pijn; voor beiden het verlies van hun onschuld, gesymboliseerd in het bedekken van hun schaamte; en ook, dat zij doodgaan en terugkeren tot het stof van de aarde.

Dit is in feite de situatie van ons mensen tot op de dag van vandaag, suggereert de schrijver. Maar hij laat het niet bij deze sombere constatering. Hij biedt ook hoop aan, uitzicht op redding.

Op het eind van zijn verhaal wordt door God aan de vrouw beloofd, dat haar nageslacht ooit de kop van de slang zal verpletteren.

Christenen hebben deze belofte vervuld gezien in de persoon van Jezus. Zij beschouwen het hele Oude Testament, alle als een hoopvol uitzien naar de verlosser. Het oude testament is in feite één lange weg van wachten op degene die als een licht komen moet in de duisternis van het mensenbestaan. Dat is Jezus. Hij is degene op wie al die mensen in het oude testament eigenlijk hebben zitten wachten, aldus de christenen.

Nu de christenheid met kerstmis Jezus' komst in de wereld viert als een licht in de nacht, heeft zij aan de vooravond van kerstmis de gedachtenis geplaatst van Adam en Eva: **feest 24 december**. Zij zijn daar het symbool van het wachten op verlossing; en tegelijk zijn zij symbool van alle mensen over wie Christus zijn licht heeft laten stralen.

*

Op oosterse Paasafbeeldingen is te zien hoe Jezus uit het dodenrijk tevoorschijn treedt, met de staf van de overwinning vaak bij zich; de poorten van de onderwereld liggen uit hun hengsels gelicht onder zijn voeten; soms met de sleutels ernaast. Met één hand trekt Hij al degenen die zaten in het Rijk van de Duisternis achter zich aan: voorop de eerste van hen allen: Adam, dikwijls met grijze haren afgebeeld. Meteen achter hem: Eva. En in hun gevolg alle andere gelovigen van het Oude Testament...

*

Er zijn nog andere Eva's, o.a. **Eva van Dreux**, Frankrijk; martelares; † **eerste eeuwen christenheid: feest 6 september**. **Eva van Luik**, Luik, België; reclus. Zij ijverde voor de instelling van het sacramentsfeest; † **1265: feest 14 maart & 5 april (& vroeger 26 mei &) 4 & 25 juni**.